

Lucja Danielewska (1932-2004)

Urodziła się 6 listopada 1932 roku w Poznaniu, w rodzinie kupieckiej. Pierwszy wiersz napisała w wieku 10 lat, mieszkając wtedy w Warszawie w domu Artura Oppmana. Jej juvenilia oceniał Leopold Staff. Zadebiutowała dwoma wierszami „W oczekiwaniu” i „Barwa miodu” na łamach „Gazety Poznańskiej” w 1954 roku. Była członkiem założycielem Literackiej Grupy Niezależnych „Swantewit”, do której należała w latach 1957-1965. Opublikowała ponad 30 książek poetyckich (w tym dwie w Chorwacji), 3 książki prozy i 7 książek przekładów. Jej wiersze są obecne w prasie literackiej i w radiu, znalazły się w licznych antologiach w kraju i zagranicą. Przetłumaczone zostały na języki: angielski, bułgarski, chorwacki, czeski, estoński, grecki, japoński, rosyjski, serbski, ukraiński i włoski. Studiowała slawistykę na Uniwersytecie w Zagrzebiu, ukończyła na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu, uzyskując tytuł magistra filologii chorwackiej i serbskiej. W latach dziewięćdziesiątych była wykładowcą w Katedrze Filologii Słowiańskiej UAM. Opublikowała ponad pięćset przekładów wierszy z języków: bułgarskiego, chorwackiego, rosyjskiego, serbskiego, węgierskiego, a także wiersz łacińskojęzycznej poetki okresu baroku, Anny Memoraty. Tworzyła również w języku chorwackim. W latach 1971-1983 była lektorką poetki Kazimiery Iłakowiczówny i – niemal równoległe – w latach 1972-1988 prowadziła spotkania z pisarzami i aktorami w Kawiarni Literackiej w Poznaniu przy Starym Rynku 46/47.